

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska, za czas od dnia 1. grudnia 1895 do dnia 31. października 1896.

W y s o k i S e j m i e !

Wskutek uchwalonego przez Wysoki Sejm dnia 8. lutego 1895 r. kredytu 1,5000.000 zł. na budowę koszar krajowych, zrealizowanego pożyczką zaciągniętą w galicyjskim funduszu propinacyjnym, przybyła do istniejących dwóch kategorii funduszków na budowę koszar dla wojska jako to:

1. pierwotnego krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar gminnych dla wojska, utworzonego uchwałą Wysokiego Sejmu z 11. stycznia 1888 w wysokości 1.000.000 zł., a powiększonego dotacyami uchwalonemi przez Wysoki Sejm dnia 5. kwietnia 1892 i 24. września 1892 w kwotach 200.000 zł. i 80.000 zł. w. a., który wynosił według zamknięcia rachunków za rok 1895, Wysokiemu Sejmowi przedłożonego, z końcem tego roku w należnościach u gmin 1,377.047 zł. 74 ct. a. w.

2. krajowego funduszu byłego galic. korpusu ochotników z r. 1859 w kwocie 51.749 zł., otrzymanego od Rządu w r. 1893 na budowę koszar i szpitali dla wojska, wynoszącego z końcem roku 1895 w należności czynnej od gminy miasta Gródek

w kwocie	30.000 zł. — ct.
i zapasie kasowym, ...	26.515 „ 26 ¹ / ₂ „
razem	56.515 zł. 26 ¹ / ₂ ct.

3. trzecia: mianowicie krajowy fundusz na budowę koszar krajowych, z którego Wydział krajowy przedkłada po raz pierwszy zamknięcie rachunków, który z doliczeniem odsetek od kapitałów chwilowo lokowanych:

wynosił z końcem roku 1895	1,508.723 zł. 58 ct.
i składał się z wydanych na koszt budowy	
i odsetki bierne	719.558 „ 41 „
i pozostałego zapasu kasowego	789.165 zł. 17 ct.

Wedle sprawozdania Wydziału krajowego stan terażniejszy tych funduszków jest następujący:

I. Z krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar gminnych dla wojska wypłacono, jak to w sprawozdaniu zeszłorocznem za czas od 1. grudnia 1894 do 30. listopada 1895 wykazano, gminom Kołomyja, Rzeszów, Trembowla i Czortków w r. 1895 łączną kwotę . . . . . 149.326 zł. — ct.

a nadto Feiwłowi Rohatynowi w Złoczowie pierwszą połowę pożyczki do L. W. 15.520 i 72.276/895 przyrzeczonej w kwocie 130.000 zł. . . . . 65.000 „ — „

razem kwotę . . . . . 214.326 zł. — ct.

a ponieważ dochody wynosiły . . . . . 171.336 „ 73 „

przeło brakujące . . . . . 42.989 zł. 27 ct.

pokryto chwilową pożyczką 4% z 1¹/₂ milionowego funduszu koszar krajowych, która w roku 1896 z dochodów funduszu pożyczek na budowę koszar gminnych została w zupełności spłaconą.

Niedobór powyższy uważa komisya administracyjna zarówno jak pokrycie go chwilową pożyczką za usprawiedliwioną nagłą potrzebą wypłacenia Feiwlowi Rohatynowi na budowę koszar w Złoczowie już w grudniu 1895 kwoty 65.000 zł.

W roku 1896 wypłacono do 31. października 1896:

1. funduszowi koszar krajowych dług powyżej wykazany z odsetkami 4 ^o / _o	42.989 zł. 27 ct.
2. gminie Brzeżany na rachunek pożyczki 17.000 zł. L. W. 55.348/895	859 " 78 "
3. gminie Rzeszów LW. 25.492/894 resztę	7.000 " — "
4. gminie Trembowla na rachunek 19.000 zł. L. W. 55.348/895	13.000 " -- "
5. Feiwlowi Rohatyn (Złoczów) resztę L. W. 15.520 i 72.276/895	10.000 " — "
6. gminie Żółkiew pierwszą ratę pożyczki 150 000 zł. L. W. 28.033/893	65.000 " — "
	30.000 " — "
razem .	168.849 zł. 05 ct.

Nadto miały być w r. 1896 wypłacone gminie Brzeżany reszta (ad 2.) 10.000 zł. i gminie Trembowla (ad 4.) reszta 9.000 zł. a. w. Zważywszy, iż, o czym Komisya administracyjna w Wydziale krajowym z aktów się przekonała, gminy Brzeżany i Trembowla reszty pożyczek w kwotach 10.000 zł. i 9.000 zł., w roku 1896 nie po brały — zaś dochody z r. 1896 były także o 4 000 zł. a. w. mniejsze, jak Wydział krajowy w sprawozdaniu swoim przypuszczał, bo gmina Trembowla raty 4 000 zł. zapadłej nie uiściła — i wynosiły po koniec roku 1896:

a) funduszu budowy koszar gminnych	111.600 zł. — ct.
b) zapas kasowy z fund. korpusu ochotniczego	9.000 " — "
razem .	120.600 zł. - ct.

przeto niedobór wynosił z końcem roku 1896 48.249 " 05 "

Niedobór ten pokryty został nie jak to w zeszłorocznym sprawozdaniu projektowano 4°/_o pożyczką z 1¹/₂ milionowego funduszu na budowę koszar krajowych, lecz z 3°/_o rachunku bieżącego w Banku krajowym, gdzie lokowane zostają wszelkie dochody krajowego funduszu pożyczkowego na budowę koszar gminnych, czem zaoszczędził Wydział krajowy 1°/_o w odsetkach.

Zaznaczyć na tem miejscu należy, że w sprawozdaniu zeszłorocznym Wydział krajowy i komisya administracyjna wykazały przypuszczalny niedobór roku 1896 w kwocie około 110.000 zł. do 111.000 zł, tudzież, że różnica okazująca się w cyfrze niedoboru, pochodzi stąd, iż gminie Tarnów zaliczoną do niedoboru na rok 1896 resztę przyrzeczonej LW. 8.601/893 pożyczki w kwocie 50.000 zł. niewypłacono, gdyż onej nie potrzebowała.

Przyrzeczone przez Wydział krajowy do 31. października 1896 r., a do 31. grudnia 1896 niewypłacone pożyczki są następujące:

1. Brzeżany LW. 72.278/95	10 000 zł.
2. Kołomyja LW. 34.824/95 i 48.367/96 obniżona z pierwotnej 190.000 na	180.000 "
3. Nowy Sącz	30.000 "
4. Przemyśl	100.000 "
5. Rzeszów	150.000 "
6. Stanisławów	40 000 "
7. Stryj (ewentualnie)	60.000 "
8. Tarnów reszta	40.000 "
9. Trembowla LW. 55.348/95 reszta	9.000 "
10. Żółkiew reszta	120.000 "
razem .	749.000 zł.

Gdy promesy (Nowego Sącza (3), Przemyśla (4) przypadają do zrealizowania w roku 1904, ewentualna promesa Stryja (7) w roku 1902, a Żółkwi (10) trzy raty po 30.000 zł. w latach 1898, 1899 i 1900, przeto pozostają na r. 1887 do wypłaty

1. Niedobór z r. 1896 z odsetkami licząc okrągło	49.000 zł.
2. Tarnów (8) reszta	50.000 "
3. Żółkiew (10) druga rata	30.000 "
4. Kołomyja (2)	180.000 "
5. Rzeszów (5)	150.000 "
6. Stanisławów (6)	40.000 "

7. Brzeżany (1)	. . . . .	10 000 „
8. Trembowla (9)	. . . . .	9.000 „
	Razem	518.000 zł.

Po strąceniu od tej kwoty spodziewane
w roku 1897 z doliczeniem zaległej
raty Trembowli 4 000 zł. dochody 134.000 „

okazywałyby się niedobór około 384.000 zł.

Mając na uwadze, że wedle przyjętych przez Wysoki Sejm do wiadomości sprawozdań Wydziału krajowego z roku 1894 i 1895, gminom Kołomyja, Rzeszów i Stanisławów przyrządzone zostały wypłaty udzielonych pożyczek w pełnej kwocie już w r. 1897 pod wyraźnym warunkiem, jeżeli Wysoki Sejm przyzna na ten cel odpowiedni na rok 1897 kredyt; Wydział krajowy jest zdania, które Komisyja administracyjna podziela, że stan budżetu krajowego stanowczo nie pozwala na wstawienie do budżetu na rok 1897 całej tym trzem gminom przyrządzonej pożyczki, że przeto pożyczki te w ratach, odnośnymi rozporządzeniami Wydziału krajowego oznaczonych, gminom wymienionym wypłacane być powinny, a mianowicie: gminie Kołomyja (LW. 48 367/96) w 4 ratach, a to w latach 1897, 1898 i 1899 po 47.500 zł., resztę zaś w roku 1900; gminie Rzeszów (LW 45 343/96) pożyczkę 150.000 zł. w trzech równych ratach po 50.000 zł. od roku 1897 począwszy — że wreszcie wypłata gminie Stanisławów pożyczki 40.000 zł. nastąpić może dopiero w roku 1900.

Przy takim rozłożeniu spłaty pożyczek przyrządzonych zostały niedobór roku 1897 obniżony do kwoty możliwie najmniejszej 111.500 zł., a uchwaleniem przez Wysoki Sejm tej dodatkowej dotacji funduszu koszarowego, na pokrycie tego niedoboru potrzebnej, którą Wydział krajowy wnosi, usunięte będą konieczne niedobory lat następnych do roku 1900 włącznie i potrzeba pokrywania rocznych niedoborów chwilowemi pożyczkami oprocentowanemi.

Komisyja administracyjna nie zapoznaje trudności, jakich doświadczać będą gminy wymienione z powodu późniejszej i ratalnej wypłaty przyrządzonych pożyczek, uważając jednak konieczność rozłożenia wypłat w sposób przez Wydział krajowy projektowany — ze względu na budżet na rok 1897 Wysokiemu Sejmowi przedłożony, również jak ze względu na stan finansowy kraju, godzi się z wnioskiem Wydziału krajowego, skutkiem którego przedstawia się rachunek następujący:

Wypłacone być mają:

W roku 1897:

niedobór roku 1896 z odsetkami:

okrągło	49.000 zł.
Brzeżany	10.000 „
Trembowla	9.000 „
Kołomyja 1. rata	47.500 „
Rzeszów 1. rata	50.000 „
Tarnów ostatnia rata	50.000 „
Żółkiew 2. rata	30.000 „
	razem . 245.500 zł.

po strąceniu dochodów z doliczeniem zaległej raty Trembowli w kwocie
4.000 zł. około . . . . . 134.000 „

pozostanie niedobór . 111.500 zł.

który dotacją przez Wysoki Sejm uchwalić się mającą ma być pokryty.

W roku 1898:

Kołomyja 2. rata	47.500 zł.
Rzeszów 2. rata	50.000 „
Żółkiew 3. rata	30.000 „
	razem . 127.500 zł.

W roku 1899:

Kołomyja 3. rata	47.500 zł.
Rzeszów ostatnia rata	50.000 „
Żółkiew 4. rata	30.000 „
	razem . 127.500 zł.

W roku 1900:

Kołomyja ostatnia rata w kwocie	37.500 zł
Stanisławów	40.000 „
Żółkiew ostatnia rata	30.000 „
razem	107.500 zł.

Komisya administracyjna nie łudzi się nadzieją, by uchwaleniem żądanej dotacyi funduszu na budowę koszar gminnych uchylone zostały stale trudności w dostarczaniu gminom pożyczek na budowę koszar, lecz gdy dochody lat 1898, 1899 wystarczą w zupełności na pokrycie potrzeb, zaś w roku 1900 będą przewyższać potrzebę — przynajmniej na tych lat kilka uzyskaną będzie równowaga między potrzebami a pokryciem funduszu koszarowego.

Wedle sprawozdania Wydziału krajowego wniosły nadto wymienione poniżej gminy prośby o przyznanie pożyczek na budowę koszar, którym Wydział krajowy odmówił:

Czortków LW. 9.010/96	10.000 zł.
Kołomyja LW. 14.893/96	100.000 „
Przeworsk LW. 69.550/96	140.000 „
Sanok LW. 39.459/96	150.000 „

nareszcie gmina Sambor, której petycja do Wysokiego Sejmu na ostatniej sesyi wniesiona o pożyczkę 73.000 zł. nie została załatwiona.

Wogóle wypłacił Wydział krajowy po koniec roku 1896:

- a) z funduszu koszarowego dla gmin i prywatnych, gminom w sprawozdaniu wymienionym, łączną kwotę . . . . . 2,170.450 zł. — ct.
     ściągnął zaś łączną kwotę . . . . . 781.969 „ 72 „
- b) z funduszu byłego galicyjskiego korpusu ochotników wypłacił gminie Gródek . . . . . 50.000 „ — „
     a ściągnięto . . . . . 2.000 „ — „

Różnice między cyframi w sprawozdaniu Wydziału krajowego podanemi, a owemi, które komisya administracyjna wstawia, tłumaczy się tem, iż sprawozdanie Wydziału krajowego obejmuje okres czasu do 31. października 1896, a więc ani niepobrania po koniec roku 1896 reszty pożyczek przez gminy Brzeżany i Trembowla, ani tego, iż gmina Trembowla raty 4.000 zł. niezapłaci, nieprzypuszczało, — zaś Komisya administracyjna przedstawia faktyczny stan z dniem 31. grudnia 1896.

Różnica ta cyfrowa nie wpływa jednak ani na wynik obrachunku, ani na wysokość niedoboru na rok 1897.

Uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 15. stycznia 1896, dotyczące funduszu pożyczkowego na budowę koszar gminnych:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby czuwał nad korzystnem załatwieniem odezwy swojej z dnia 2 lipca 1895 l. 10.443 wystosowanej do c. k. Prezydium Namiestnictwa.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby po myśli postanowień §. 5. ustawy z dnia 25. czerwca 1895 Nr. 100 Dz u p. koszta budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska pokrywał ze skarbu państwa, za poborem opłaty za pomieszczenie wojska w tak zbudowanych koszarach ze skarbu wojskowego, nie zostały dotąd stanowczo załatwione; wedle odpowiedzi c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 17. lipca 1896 l. 5.900/pr. przedłożoną została odezwa z 2. lipca 1895 l. 10 443 sprawozdaniem z dnia 1. września 1895 l. 7.650/pr., zaś rezolucya Wysokiego Sejmu sprawozdaniem z dnia 7. września 1896 l. 701/pr. J. E. Ministrowi Obrony krajowej; — odpowiedź jednak na te odezwy jeszcze nie nadeszła — lecz oświadczenie c. k. Prezydium Namiestnictwa równoczesne: „że zarząd wojskowy, o ile Prezydium wiadomo, poczynił kroki przygotowawcze, zmierzające do budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska kosztem Skarbu Państwa, i że budowa takich koszar, o ile się zdaje, zamierzoną jest w Lubaczowie i Zborowie“, uprawnia do nadziei, że wezwanie *ad* 2. niepozostanie bez skutku.

Z powodu ponowionego obecnie żądania dostarczenia koszar w Przeworsku kosztem 145.000 złr., wniósł Wydział krajowy przedstawienie LW. 89.539/96 wprost do c. i k. Państwowego Ministerstwa wojny.

Komisya administracyjna opierając się na dotychczasowem, zasługującym na uznanie działaniu Wydziału krajowego, ma przekonanie, że tenże nieopuszczy z oka tych spraw i popierać je będzie, nie czyni więc wniosku na ponowienie powyższych uchwał.

II. Wskutek umowy między Wydziałem krajowym i c. i k. Państwem Ministerstwem wojny dnia 25. maja 1895 zawartej, miały być funduszem 1 $\frac{1}{2}$ milionowym zbudowane koszary krajowe dla strzelców w Rawie ruskiej, Mostach wielkich, Trembowli i Zaleszczykach, dalej dla sztabu pułkowego kawaleryi z oddziałem pionierów w Mostach wielkich, dla trzech szwadronów kawaleryi i sztabu diwizyjnego we Lwowie, wreszcie szpital wojskowy w Mostach wielkich i Rawie ruskiej, z zastrzeżeniem, że jeżeli by się okazało, iż suma 1 $\frac{1}{2}$ miliona na te wszystkie budowy nie wystarczy, c. i k. Państwowe Ministerstwo wojny w porozumieniu z Wydziałem krajowym postanowi, które z tych budowli w całości lub częściowo zaniechane być mają.

Zarząd wojskowy zobowiązał się wygotować plany szczegółowe i przeprowadzić budowy organami wojskowymi — za potrąceniem $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy, bez ceny kupna za grunta zapłaconej, z wynagrodzenia za używanie tych budynków, utrzymywać je w zupełnie dobrym stanie.

Wszystkie wyszczególnione powyżej budynki z wyjątkiem drugiego domu piętrowego dla oficerów w Zaleszczykach, na zaniechanie budowy, którego Wydział krajowy oświadczeniem LW. 1.225/96 się zgodził i szpitala w Rawie ruskiej, zostały ukończone i z dniem 1. września 1896 komisyonalnie wojskowości do użytkowania oddane.

Przy oddawaniu wojskowości wykonanych koszar, stawiała komisya odbiorcza żądania nieuzasadnione; wbrew bowiem wyraźnym postanowieniom kontraktu i mimo protestu delegatów Wydziału krajowego orzekły komisye mieszane, że Wydział krajowy jest obowiązany prócz corocznego uiszczania $\frac{3}{4}\%$ z kosztów budowy na utrzymanie kompleksów koszarowych, zarządzać także i z własnych funduszy pokrywać: koszta bielenia, wstawiania szyb potłuczonych, czyszczenia dołów kloacznych i zbiorników na ścieki wszelkiego rodzaju, wywożenia śmieci i gnoju, wreszcie zgartywania śniegu z dachów i wywożenia z podwórzy; a wyraziły nadto zdanie, jakoby w wypadkach, gdzie pojedyncze ubikacje okazały się wilgotnymi, wynagrodzenie za te ubikacje przypadające funduszowi krajowemu nie od dnia 1. września 1896, lecz dopiero od chwili, kiedy te ubikacje wyschną i zostaną przez osobną w tym celu zwołać się mającą komisję mieszaną jako do użytku przydatne uznane.

Z zadowoleniem Komisya administracyjna podnosi, że Wydział krajowy, opierając się na umowie i faktycznym stanie rzeczy, zaraz przy sposobności nadesłania Mu pierwszego aktu odbiorczego z Trembowli, nie czekając na dalsze akta odbiorcze, wniósł odezwą z dnia 24. października 1896 l. 65.470 na ręce c. k. Prezydym Namiestnictwa przedstawienie, w którym z całą stanowczością zastrzegł się zarówno przeciw kompetencji komisji mieszanej do wydawania podobnych orzeczeń, skoro tylko do czynności odbioru, względnie oddania kompleksu koszar została powołana, jak i przeciw wszelkim pretensjom któreby mogły narazić fundusz krajowy na szkodę lub dalsze jego obciążenie, — przedstawienie w zupełności uzasadnione tem, że jednym z najgłówniejszych warunków powołanej powyżej umowy był właśnie warunek, ażeby Wydział krajowy nie miał żadnego obowiązku utrzymywania koszar, lecz żeby obowiązek ten spełniał Zarząd wojskowy za strąceniem z wynagrodzenia za zajęte koszary przypadającego funduszowi krajowemu $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy, — tudzież uwagą, że skoro Zarząd wojskowy podjął się przeprowadzić budowę wszystkich koszar krajowych własnymi organami wojskowymi, i oddał budowę tę swoim przedsiębiorcom i kontrolował tak postęp, jak i jakość budowy, także wszelkie pretensye z tytułu tych budow, ukończenia ich i oddania w dniu 1. września 1896 w stanie do użytku przydatnym, może sobie rościć jedynie tylko do swoich przedsiębiorców i na nich, a nie na funduszu krajowym poszukiwać odszkodowania.

Zająwszy w obec żądań wojskowości to stanowisko, odmówił Wydział krajowy odezwą z dnia 24. października 1896 l. 67.185 wystosowaną do c. i k. Komendy XI korpusu, zaproszeniu do komisji, odbyć się mającej, celem zbadania stanu wilgotnych trzech pomieszczeń oficerskich we Lwowie i zastanowienia się nad środkami do usunięcia wilgoci w stajniach dla chorych koni — i nie wziął słusznie udziału w tej komisji.

Przedstawienie Wydziału krajowego odniosło zupełny skutek, odezwą bowiem c. i k. Komendy XI korpusu z 18. listopada 1896 B. A. Nr. 4.051 zawiadomiony został, że w myśl reskryptu c. i k. Państwowego Ministerstwa wojny z 14. października 1896 oddz. 8. Nr. 2.762 H. B. wynagrodzenie za mieszkania uznane jako wil-

gotne należy się od 1. września 1896, tudzież, że prócz $\frac{3}{4}\%$ kosztów budowy na utrzymanie kompleksów koszarowych, żadne inne koszty żądane być nie mogą.

Koszta budowy oddanych do użytku koszar nie są jeszcze ustalone, władze wojskowe bowiem zarządziły dopiero po odbiorze onych od Wydziału krajowego kollaudację, w której Wydział krajowy mimo zaproszenia nie uważał za wskazane brać udziału dlatego, bo udział taki w umowie z 25. maja 1895 nie jest przewidziany (L. 60.368/96) — a nadto budowa szpitala wojskowego w Zaleszczykach jeszcze nieukończona; cały jednak fundusz $1\frac{1}{2}$ milionowy po potrąceniu tylko odsetek biernych z dniem 31. sierpnia 1896 w kwocie 35.840 zł., należitości przerośnej 3.109 zł. i kosztów administracyjnych 51 zł. czyli razem 3.9000 zł. wyasygnowany już został c. i k. wojskowemu oddziałowi budowniczemu.

O pokrycie powyższych odsetek biernych z funduszu $1\frac{1}{2}$ milionowego przeznaczanego na budowę koszar krajowych jest spór w toku, albowiem c. i k. Państwowe Ministerstwo wojny reskryptem oddz. 8. Nr. 2.329 H. B. z 28. września 1896 oświadczyło, że gdy w umowie z 25. maja 1895 niema zastrzeżenia w powyższym kierunku, przeto procenta te nie mogą uszczuplać kredytu przeznaczanego na budowę koszar.

Jakkolwiek z 25. maja 1895 rzeczywicie niema zastrzeżenia, iż odsetki bierne, za dostarczenie kapitału zapłacone, mają być z funduszu $1\frac{1}{2}$ milionowego pokryte — komisya administracyjna jest zdania, że stanowisko zajęte w tej sprawie przez Wydział krajowy uważać należy za słuszne, odpowiada bowiem sprawozdaniu tegoż i komisji administracyjnej przez Wysoki Sejm na posiedzeniu 15. stycznia 1896 do wiadomości przyjętemu, w którym wyraźnie zaznaczono, iż procenta należące się galicyj. funduszowi propinacyjnemu, o ile pokryte niezostaną z dochodu rachunku bieżącego, zapłaci sam fundusz $1\frac{1}{2}$ milionowy z kapitału.

Co do budowy szpitala wojskowego w Rawie ruskiej, zaprosiła c. i k. Komenda XI. korpusu pismem z 15. września 1896 B. A. Nr. 3.249, Wydział krajowy do wzięcia udziału w komisji mieszanej, odbyć się mającej o wybór miejsca na szpital ten, lecz Wydział krajowy zdaniem komisji administracyjnej, słusznie odmówił wzięcia udziału w tej komisji (L. W. 58.543); zważywszy bowiem, że wedle reskryptu c. i k. Państwowego Ministerstwa wojny z 20. listopada 1895, oddz. 8, Nr. 3.102/H. B. (odezwa c. i k. komendy XI. korpusu z dnia 25. listopada 1895, l. 2.322/B. A.), zamiast ómówionego kontraktem z 25. maja 1895, dostarczenia szpitali w Mostach wielkich i Rawie ruskiej, w pierwszym rzędzie budowy takie w Mostach wielkich i Zaleszczykach wykonane być miały — zaś ewentualna budowa szpitala także w Rawie ruskiej zawisłą będzie od końcowego wyniku finansowego z użycia całego rozporządzonego $1\frac{1}{2}$ -milionowego kredytu budowlanego i okoliczność, że fundusz ten przekroczony być nie powinien, — nie ulega wątpliwości, że jak długo nie będzie wiadomem, czy z funduszu $1\frac{1}{2}$ -milionowego pozostanie jeszcze potrzebna na budowę tego szpitala kwota — o wyborze miejsca na budowę mowy być nie może.

Wysokość wynagrodzenia za zajęte koszary nie jest jeszcze ustaloną; jak bowiem w zeszłorocznem sprawozdaniu nadmieniono, wniósł Wydział kraj. próśby o przeniesienie gminy Mosty wielkie z 9-ej do 6-ej, zaś gminy Trembowla z 7-ej do 5-ej klasy wojskowej taryfy czynszowej, tudzież o stosowne zaklasowanie gmin Rawy ruskiej i Zaleszczyki.

Wedle zawiadomienia c. k. Namiestnictwa z 6. sierpnia 1896, l. 67.979, zaklasowaną została gmina Rawa ruska do 7-ej klasy, zaś wedle odezwy c. k. Starostwa w Zaleszczykach z dnia 8. listopada 1896, l. 21.030 gmina Zaleszczyki do 5-ej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Co do gmin Mosty wielkie i Trembowla, jednak zawiadomiony został Wydział krajowy odezwami c. k. Starostwa w Żółkwi z 27. maja 1896, l. 11.214, a c. k. Namiestnictwa z dnia 19. czerwca 1896, l. 50.366, że odnośne próśby pozostały bez skutku, albowiem gminy te nie dostarczają gażystom pomieszkań w naturze, tak iż nie zachodzą warunki, przewidziane w §. 30 noweli do ustawy kwaterunkowej z 25. czerwca 1895, Nr. 100 Dz. u. p., pod którymi wyjątkowo nowe zaklasowanie na pięciolecie od r. 1896 do końca r. 1900 prawnie byłoby dopuszczone.

Zdaniem komisji administracyjnej, na obecny wypadek zastosowaniem być powinno postanowienie §. 30. ustawy kwaterunkowej z 11. czerwca 1879, Nr. 93 Dz. u. p., w którym warunku powyższego nie ma, a nie §. 30. noweli kwaterunkowej z r. 1895, a to z powodu, że umowa z 25. maja 1895 zawartą została na podstawie obowiązującej wówczas ustawy kwaterunkowej z dnia 11. czerwca 1879, Nr. 93. Dz. u. p. przed ogłoszeniem noweli z 25. czerwca 1895, która zatem na sprawę

w mowie będącą zastosowaną być nie powinna i nie może, — szczególnie jeżeli się zważy, iż Wydział krajowy już odezwą z 5. kwietnia 1895, l. 22.220, upraszał c. k. Prezydium Namiestnictwa o wdrożenie postępowania celem przeniesienia między innymi gminami także gmin Mosty wielkie i Trembowla do wyższej klasy taryfy wojskowej, a odezwą c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 1. maja 1895, l. 4.530/pr otrzymał odpowiedź c. i k. Komendy XI. korpusu, że życzenie Wydziału krajowego, względem podwyższenia obowiązującej do roku 1896 taryfy wojskowej dla innych miejscowości (Mosty wielkie, Trembowla) zostanie o ile możliwości uwzględnione, — a Wydział krajowy zaufając temu przyrzeczeniu, podpisał umowę z 25. maja 1895.

Spodziewać się więc należy, że przedstawienia przez Wydział krajowy dnia 8. czerwca 1896, l. 35.221 i z 30. czerwca 1896, l. 40.822, na ręce c. k. Prezydium Namiestnictwa a oraz na ręce JE. Dra Edwarda Rittnera, jako Ministra dla Galicji, wniesione — tembardziej pożądanym odniosą skutek, gdy wątpić nie można, iż znajdują poparcie ze strony obywateli.

Zestawienie w przybliżeniu wydatków i dochodów z wszystkich koszar krajowych wykazuje na r. 1897 niedobór około 58.000 zł., który się tłumaczy następująco:

W roku 1896 przypadają do pokrycia:	
4% odsetki od 1 ¹ / ₂ milionowej pożyczki za czas od 1. września do 31. grudnia 1896	20.000 zł.
asekuracja wszystkich budynków za r. 1896/7 około	2.000 "
przyrządy do gaszenia ognia dla wszystkich kompleksów koszar krajowych, ewentualne podatki za grunta, zajęte już w maju 1895, tudzież inne nieprzewidziane wydatki około	5.600 "
razem	27.600 "

a gdy wynagrodzenie za zajęte koszary krajowe w stosunku do rocznego wynagrodzenia około 65.000 zł. za cztery miesiące, po strąceniu $\frac{3}{4}$ % kosztów budowy na utrzymanie koszar, wyniesie około

18.300 "	
przedstawia się niedobór roku 1896	9.300 "

który do preliminarza wydatków funduszu koszar krajowych za rok 1897 wstawiono.

1. W r. 1897 przypadną do pokrycia:	
asekuracja za rok 1897/8, ewentualne podatki i inne nieprzewidziane około	5.000 "
2. $\frac{3}{4}$ % kosztów budowy na utrzymanie budynków około	10.700 "
3. częściowa spłata 1 ¹ / ₂ -milionowej pożyczki 1. stycznia i 1. lipca 1897, po 20.000 zł.	40.000 "
4. 4% od tej pożyczki z uwzględnieniem częściowej spłaty kapitału	58.800 "
razem	123.800 "

a gdy spodziewane dochody wynoszą około

65.000 "	
przeto okazuje się niedobór w kwocie	58.800 zł.

równający się wysokości przypadających galic. funduszowi propinacyjnemu odsetek $\frac{4}{100}$, które Wydział krajowy na mocy upoważnienia przez Wysoki Sejm, uchwałą z 8. lutego 1895, ustęp 2., lit. c) sankcyonowaną Najwyższem postanowieniem z 25. września 1895 i uchwałą z 15. stycznia 1896 ustęp 1. udzielonego, wstawił do preliminarza krajowego na r. 1897 jako dotację dla kraj. funduszu koszar krajowych. Co przedstawiwszy komisya administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o zarządzie krajowych funduszy na budowę koszar dla wojska, za czas od 1. grudnia 1895 do 30. października 1896 przyjmuje się do wiadomości.

2. Jako dotację dla kraj. funduszu pożyczkowego dla gmin i prywatnych osób na budowę koszar dla wojska, Sejm wstawia do budżetu funduszu krajowego na rok 1897 kwotę 111.500 zł. w. a.

3. Jako niedobór osobnego funduszu koszar krajowych na zapłacenie 4% odsetek za r. 1897 od 1¹/₂-milionowej pożyczki z galic. funduszu propinacyjnego zaciągniętej, Sejm wstawia do budżetu funduszu krajowego na rok 1897 kwotę 58.000 zł. w. a.

Lwów dnia 26. stycznia 1897.

Przewodniczący:
S. Koziebrodzki.

Sprawozdawca:
Dr. Dworski.

